

РЕШЕНИЕ

№ 5083

гр. София, 26.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 27.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **4371** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на С. К. с постоянен адрес [населено място], [улица] вх. Б, ап.6, чрез адв. Х. Б. – САК, срещу Решение № 2153-21-181/20.04.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е оставена без уважение жалбата и срещу Разпореждане № [ЕГН]/85 от 05.11.2021г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ С. – град.

С оглед проверката по чл. 158 от АПК, съдът счита, че процесната жалба е редовна, като подадена в съответствие с изискванията за форма съдържание и приложения. В съответствие с изискването на чл.159 от АПК, съдът намира същата за допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока и срещу подлежащ на обжалване акт по чл.118 ал.1 от КСО и при липса на отрицателни процесуални и като такава подлежи на разглеждане по същество.

По същество, жалбоподателят оспорва административният акт, като материално незаконосъобразен, немотивиран, постановен в противоречие с административно-производствените правила и целта на закона. Иска отмяната му. По-конкретно се твърди, че във връзка с подадено от нея заявление за отпускане на пенсия по чл.69б от КСО, съгласно чл.2 т.3 от НПОС един от документите, които се

представят към заявлението за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст е заявление за прехвърляне на средствата от индивидуалната партида на лицето в професионален пенсионен фонд, като липсата на този документ съгласно чл.2 т.3 от НПОС и чл.98 КСО поражда задължение за длъжностното лице от ТП на НОИ С.-град да и укаже за наличие на нередовност в документацията. Липсата на подобни указания, наместо което е постановен директно отказ за отпускане на пенсия по чл.69б от КСО, опорочава цялото производство и налага отмяна на атакуваният акт.

Ответната страна - Директорът на ТП на НОИ С.-град, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата по аргументи, аналогични с изложените в оспорваният акт.

Административното производство е започнало по заявление вх. № 2113-21-6263/24.08.2021г., с което г-жа К. е поискала да и бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.69б от КСО. В рамките на производството е установено и е безспорно между страните, че към датата на заявлението, същата има навършена възраст 58г.,10мес и 5дне и осигурителен стаж,втора категория труд след 31.12.1999г. – 21г.,07месеца и 15дни. Така за да бъде отказано отпускането на исканата пенсия, длъжностното лице по ПО е приело, че на основание чл.69 ал.5 КСО пенсия по чл.69б ал.1-4 се отпуска когато лицата не са придобили право на пенсия по чл.168 или не са променили осигуряването си по чл.4в., като факта ,че лицето не е променило осигуряването си по чл.4в КСО, е обосновал и постановяване на процесният отказ.

При обжалване пред горестоящият орган и за да постанови въпросното Решение № 2153-21-181/20.04.2022 г., директора на ТП на НОИ – С. – град е подчертал изрично, че правилата на чл.1 ал.5 от НПОС уреждат случая в който пенсия по чл.69б ал.1-4 се отпуска на лице, което не е придобило право на пенсия по чл.168, докато в настоящият казус г-жа К. има право на пенсия по чл.168 КСО,същата не е променила осигуряването си по реда на чл.4в от Кодекса.Т.е. следвало е първо да подаде заявление за промяна на осигуряване по реда на чл.4в от КСО и едва след това да подаде в ПТ на НОИ заявление с искане за отпускане на пенсия.

Успоредно с това, изрично е посочено, че факта, че жалбоподателката не е променила изискуемото осигуряване по реда на чл.4в от КСО и че същата е придобила право на пенсия по чл.168 КСО не представляват нередовни и/или липсващи документи.

На тази база настоящият състав съобрази:

Основният спор между страните се отнася за това следвало ли е длъжностното лице по чл. 98, ал. 1 от КСО да уведоми жалбоподателя за липсващи или нередовни към заявлението му за отпускане на пенсия документи, т. е. за необходимостта да подаде заявление по чл. 4в от КСО или да поправи нередовности в подаденото, за да придобие право на пенсия по реда на чл. 69б от КСО. При решаването на този спорен въпрос, съдът намира, че обжалваното решението е материално незаконосъобразно и немотивирано, тъй като с него е потвърдено разпореждане, с което е отказано отпускане на пенсия, поради съществени процесуални нарушения на правилата, при които се разглеждат и решават заявленията за отпускане на пенсия.

Разпоредбата на чл. 69б, ал. 7 от КСО определя, че пенсия по ал. 1 - 4 се отпуска на лице, което не е придобило право на пенсия по чл. 168, когато едновременно със

заявлението за отпускане на пенсия е подало и заявление за прехвърляне във фонд "Пенсии" на средствата от индивидуалната му партида в професионален пенсионен фонд. Заявлението за прехвърляне се подава чрез териториалното поделение на Националния осигурителен институт до съответното пенсионноосигурително дружество, управляващо фонда, в който лицето е осигурено. В 7-дневен срок от датата на постановяване на разпореждане за отпускане на пенсията териториалното поделение на Националния осигурителен институт изпраща заявлението на съответното дружество, освен ако до тази дата лицето не е променило осигуряването си по чл. 4в.

Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС), в нормата на чл. 2, т. 3 определя, че един от необходимите документи към заявлението за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст е заявлението за прехвърляне на средствата от индивидуалната партида на лицето в професионален пенсионен фонд във фонд "Пенсии" на държавното обществено осигуряване, в случаите по чл. 69б, ал. 7 КСО. Изрично в цитираната норма е определено, че когато няма подадено заявление, се прилага редът по чл. 1, ал. 5 от НПОС. Нормата на чл. 1, ал. 5 от НПОС императивно определя какви са задълженията на длъжностното лице по чл. 98, ал. 1 от КСО при прието заявление с нередовни и/или липсващи документи, които не могат да бъдат поправени или набавени служебно въз основа на документи, които са налични в НОИ. В този случай длъжностното лице е задължено да уведоми заявителя за неизправностите с препоръчано писмо с обратна разписка в 15-дневен срок. И едва, когато след изтичане на едномесечен срок от датата на уведомяването, липсващото заявление по чл. 4в от КСО не бъде представено, тогава длъжностното лице има право да издаде разпореждане въз основа на наличните редовни документи.

Ако се приеме, че съдържащото се в преписката заявление с вх. № 2113-21-6263/24.08.2021г., /подадено повторно също заявление с вх. № 2113-21-6263#1/25.08.21г. с искане за отпускане на пенсия, ведно със заявление обр. УП-23 с вх. № 2113-21-6263#1/25.08.21г. за прехвърляне на натрупаните суми по индивидуалната партида в професионален фонд във фонд Пенсии на ДОО/ е било нередовно, то е видно, че редът за приемане на заявлението за отпускане на пенсия не е бил спазен. По време на административното производство не е изяснена фактическата обстановка, не е изяснено на заявителя указано ли е да подаде заявлението по чл. 4в, вр. чл. 69б от КСО. Няма данни за изпращано уведомление до жалбоподателя, в което да се посочи какъв документ не е представен, респ. какви са нередностите в представените документи. Жалбоподателят не е бил уведомен, че следва да представи заявление по чл. 4в от КСО или да изправи нередовности в регистрираното заявление на 24.08.2021г., за да упражни правото си на пенсия по реда на чл. 69б от КСО.

Затова съдът приема, че отказът за отпускане на пенсия, обективиран в оспорваният отказ е незаконосъобразен и следва да се отмени, тъй като се дължи на допуснати съществени процесуални нарушения на нормите на чл. 2, т. 3 във връзка с чл. 1, ал. 5 от НПОС.

Така постановеният акт е в нарушение на принципа на служебното начало, обективиран чл.9, ал. 2 от АПК. Така посоченото нарушение е съществено, тъй като в случая е явно, че ако процесуалните правила на чл. 2, т. 3 във връзка с чл. 1, ал. 5 от НПОС бяха спазени от длъжностното лице, в полза на жалбоподателя щеше да бъде издаден акт с различно, положително за него съдържание.

Следва ясно да се подчертае, че лицето не иска упражняване право на пенсия по чл.168 КСО, така, че заявлението му да се чете единствено в този смисъл в която хипотеза действително промяната на изискуемото осигуряване по реда на чл.4в КСО не би било нередовен или липсващ документ влияещ върху законосъобразността на акта. Всъщност правото на пенсия на лицето по чл.168 от КСО въобще не е спорно между страните. Същото впрочем е и непротивопоставимо на правото на пенсия по чл.69б от КСО ако законовите предпоставки за упражняване на последното са налице. Подадено е изрично искане – заявление за отпускане пенсия по чл.69б от КСО, в която хипотеза за да постанови законосъобразен отказ, органа следва да изпълни задълженията си по администриране на преписката, събиране необходимите документи, указване на страната за отстраняване допуснати нередовности, след което и на база на събраните данни да постанови обоснован административен акт.

С оглед данните по делото, съдът приема, че оспореното Решение № 2153-21-181/20.04.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град е необосновано и постановено в нарушение на процесуалния и материален закон.

Същото следва да се отмени на основанията по чл. 146, т. 4 от АПК. След отмяната му преписката следва да се върне на административния орган за издаване на ново законосъобразно разпореждане по заявлението на С. К. за отпускане на пенсия, подадено с вх. вх. № 2113-21-6263/24.08.2021г.

Успоредно с оспорване на акта, жалбоподателят претендира и присъждане на направените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на от 400 лева, за които представя доказателства за плащането им в брой. В съответствие с чл.143 ал.1 от АПК искането му следва да се уважи и по основание и по размер, като разноските бъдат вменени в тежест на ответника.

Поради това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 74 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2153-21-181/20.04.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град и потвърденото с него Разпореждане № [ЕГН]/85 от 05.11.2021г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ С. – град.

ИЗПРАЩА преписката на длъжностно лице по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ С. – град за ново произнасяне по подаденото от С. В. К. заявление с вх. № 2113-21-6263/24.08.2021г., съгласно дадените задължителни указания в мотивите на решението относно тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА ТП на НОИ С.-град да заплати на С. В. К. ЕГН [ЕГН], [населено място], [улица], вх.б, ап.6 сумата от 400. 00 /четиристотин/ лева, съдебно-деловодни разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14/четиринадесет/ дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: